សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា(*) (លេខសៀវភៅបិដក : 045)

សុត្តន្តបិដក អង្គុត្តរនិកាយ បញ្ចកនិបាត

ឆដ្ឋភាគ

៤៥

(ព.ស. ២៤៩៦)

(*) ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្លងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។

មាតិកា	លេខទំព័រ
តតិយបណ្ណាសក	១
ផាសុវិហារវគ្គ	១
ឧទ្ទាននៃផាសុវិហារវគ្គ នោះគឺ	១ ដល់ ១៨
ធម៌ធ្វើឲ្យរៀនអត់១ ភិក្ខុដែលគេរង្កៀស១ ចោរ១ សមណសុខមាល១ ជាគំរប់៤	
និង ភិក្ខុនៅសប្បាយព្រះអានន្ទ១ ភិក្ខុប្រកបដោយសីលជាដើម១ ភិក្ខុប្រកបដោយសីលជាសេក្ខៈជាដើម១ ភិក្ខុត្រេចទៅបានក្នុងទិសទាំងបួន១ ភិក្ខុនៅក្នុងព្រៃ១ ។	
អន្ធកវិន្ទវគ្គ ទី២	១៩
ឧទ្ទាននៃអន្ធកវិន្ទវគ្គ នោះគឺ	១៩ ដល់ ២៩
និយាយអំពីភិក្ខុ ចូលទៅកាន់ត្រកូល១	
អំពីភិក្ខុ ជាបច្ឆាសមណៈ១ អំពីភិក្ខុមិនគួរចូលកាន់ សម្មាសមាធិ១	
អំពីព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងអន្ធកវិន្ទគ្រាម១ អំពីសេចក្ដីកំណាញ់១	

អំពីសេចក្តីសរសើរ១ អំពីភិក្ខុនីមានសេចក្តីប្រណែន១	
អំពីសេចក្តីយល់ខុស១ អំពីវាចា១ អំពីព្យាយាម១ ។	
គិលានវគ្គ ទី ៣	៣០
ឧទ្ទាននៃគិលានវគ្គនោះគឺ	៣០ ដល់ ៤០
និយាយអំពីភិក្ខុមានជម្ងឺ១	
អំពីដំកល់ស្មារតី១	
អំពីបុគ្គលបម្រើជម្ងឺ ២លើក	
អំពីអាយុ ២លើក	
អំពីបុគ្គលមិនគួរចេញចាកសង្ឃ១	
អំពីទុក្ខ១	
អំពីបុគ្គលជាអ្នកកម្រើក១ អំពីការបរិបូណ៌១ ។	
រាជវគ្គ ទី ៤	៤១
ឧទ្ទាននៃរាជវគ្គនោះគឺ	៤១ ដល់ ៧៤
អំពីស្តេចចក្រពត្តិញ៉ាំងអាណាចក្រ ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ១	
អំពីព្រះរាជបុត្រ ប្រព្រឹត្តិទៅតាមអាណាចក្រ ១	
អំពីស្តេចចក្រពត្តិ ជាធម្មរាជ១	
អំពីស្តេចចក្រពត្តិគង់នៅក្នុងទិស១	
អំពីសេចក្តីប្រាថ្នា ២ លើក	
អំពីបុគ្គលដេកលក់តិច១	
អំពីដំរីស៊ីនូវអាហារច្រើន១	
អំពីដំរី មិនអត់ធន់១	
អំពីដំរីជាសត្វ ប្រសប់ខាងការស្តាប់១ ។	

តិកណ្ណកីវគ្គ ទី ៩	៧៥
ឧទ្ទាននៃតិកណ្ណកីវគ្គនោះគឺ	៧៥ ដល់ ៩១
និយាយអំពីបុគ្គលឲ្យហើយ ត្រឡប់មើលងាយវិញ១	
អំពីភិក្ខុប្រាវព្ធ១	
អំពីពួកលិច្ឆវីប្រជុំគ្នាក្នុងសារន្ទទចេតិយ១	
អំពីព្រះដមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុង តិកណ្ណកីវន១	
អំពីធម៌ដែលនាំឲ្យធ្លាក់ទៅក្នុងនរក និងនាំឲ្យទៅកើតស្ថានសួគ៌១	
អំពីមិត្តគួរគប់រក និង មិនគួរគប់រក១	
អំពីអសប្បុរិសទាន១ អំពីសប្បុរិសទាន១	
អំពីភិក្ខុជាសមយវិមុត្ត ២ លើក ។	
(ចប់ បណ្ណាសកទី៣)	
ចតុត្ថបណ្ណាសក	៩២
សទ្ធម្មវគ្គ ទី ១	៩២ ដល់ ១១៣
ឧទ្ទាននៃសទ្ធម្មវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីការទូន្មានខ្លួនដោយព្រះសទ្ធម្ម មាន៣លើក	
អំពីការសាបសូន្យនៃព្រះសទ្ធម្ម មាន៣លើក	
អំពី ពាក្យពោល អាក្រក់១	
អំពី សេចក្តី ញញើត ញញើម១	
អំពីព្រះ ឧទាយិ១	
អំពីធម៌ដែលបន្ទោបង់ដោយកម្រ១ ។	
អាឃាតវគ្គ ទី ២	១១៤

ឧទ្ទាននៃអាឃាតវគ្គនោះគឺ	១១៤ ដល់ ១៤៩
និយាយអំពីធម៌សម្រាប់កំចាត់បង់នូវ គំនុំ ២ លើក	
ភិក្ខុគួរ សាកច្ឆា១	
ភិក្ខុគួរដល់ សាជីវៈ១	
ការ បុច្ឆា១	
ការចូលសញ្ញាវេទយិតនិរោធ១	
ការដាស់តឿន១	
ភិក្ខុវិបត្តិចាកសីល១	
ការពិចារណាធម៌១	
រឿងព្រះភទ្ទជិ១ ។	
ឧបាសកវគ្គ	១៥០
ឧទ្ទាននៃឧបាសកវគ្គនោះគឺ	១៥០ ដល់ ១៨២
និយាយអំពីការញញើត ញញើម១	
ក្លៀវក្លា១	
នរក១	
ពៀរ១	
ចណ្ឌាលឧបាសក ជាគំរប់៥	
បីតិ១ ជំនួញ១ ពួកស្តេច១ គ្រហស្ថអ្នកស្លៀកស១ គវេសីឧបាសក១ ។	
អរញ្ញវគ្គ	១៨៣
ឧទ្ទាននៃអរញ្ញវគ្គនោះគឺ	១៨៣ ដល់ ១៨៧
និយាយអំពីភិក្ខុប្រព្រឹត្តអារញ្ញិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត បំសុកូលិកង្គ១	

ប្រព្រឹត្តរុក្ខមូលិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត សោសានិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត អព្ភោកាសិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត នេសជ្ជិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត យថាសន្ថតិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត ឯកាសនិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត ខលុបច្ឆាភត្តិកង្គ១	
ប្រព្រឹត្ត បត្តបិណ្ឌិកង្គ១ ។	
ព្រាហ្មណវគ្គ	១៨៨
ឧទ្ទាននៃព្រាហ្មណវគ្គនោះគឺ	១៨៨ ដល់ ២៣៦
និយាយអំពី សោណព្រាហ្មណ៍ ១	
ទោណព្រាហ្មណ៍ ១	
សង្គារវព្រាហ្មណ៍ ១	
ការណបាលិព្រាហ្មណ៍ ១	
បិង្គិយានិព្រាហ្មណ៍ ១	
មហាសុបិន១	
វស្សភ្លៀង១	
វាចា១	
ត្រកូល១	
ធាតុទាំងឡាយដែលគួររលាស់ចេញ១ ។	
ចប់ បណ្ណាសក ទី ៤	
បញ្ចមបណ្ណាសក	២៣៧

កិមិលវគ្គ	២៣៧ ដល់ ២៤៥
ឧទ្ទាននៃកិមិលវគ្គនោះគឺ	
ពោលអំពីរឿង កិមិលត្ថេរ១	
អំពី អានិសង្សស្តាប់ធម៌១	
អំពីសេះអាជានេយ្យ១	
អំពីធម៌ ជាកម្លាំង១	
អំពីចំរឹងនៃចិត្ត១	
អំពីចំណងនៃចិត្ត១	
អំពីអានិសង្សបបរ១	
អំពីឈើស្ទន់១	
អំពីការពោលធម៌ដោយសំឡេងច្រៀងវែង១	
អំពីការដេកលក់ ភ្លេចស្មារតី១ ។	
អក្កោសកវគ្គ	២៤៦
ឧទ្ទាននៃអក្កោសកវគ្គនោះគឺ	២៤៦ ដល់ ២៥៤
ពោលអំពីរឿងជេរប្រទេច១	
អំពីរឿង ប្រកួត ប្រកាន់១	
អំពីសីល១	
អំពីរឿង និយាយច្រើន១	
អំពីរឿង សេចក្តីមិនអត់ធន់ ២ រឿង	
អំពីរឿង សេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ២ រឿង	
អំពី ទោសក្នុងភ្លើង១	
អំពី ក្នុងដែន មធុរា ១ ។	

ទីឃចារិកវគ្គ	២៥៥
ឧទ្ទាននៃទីឃចារិកវគ្គនោះគឺ	២៥៥ ដល់ ២៦៣
និយាយអំពី ចារិកទៅកាន់ទីឆ្ងាយ ២ រឿង	
អំពីការនៅជាប់មិនដាច់១	
អំពីសេចក្តីកំណាញ់១	
អំពីការចូលទៅកាន់ត្រកូល ២ រឿង	
អំពី ភោគៈ១	
អំពី ភត្ត ១	
អំពីពស់វែក ២ រឿង ។	
អាវាសិកវគ្គ	២៦៤
ឧទ្ទាននៃអាវាសិកវគ្គនោះគឺ	២៦៤ ដល់ ២៧៣
និយាយអំពីភិក្ខុចៅអាវាស ដែលមិនគួរសរសើរ១	
អំពីចៅអាវាស មិនជាទីស្រឡាញ់ដល់ពួកសព្រហ្មចារី ១	
អំពីចៅអាវាស ធ្វើអាវាសឲ្យល្អ១	
អំពីចៅអាវាស មានឧបការៈ ច្រើន១	
អំពីចៅអាវាស មានសេចក្តីអនុគ្រោះដល់គ្រហស្ថ១	
អំពីចៅអាវាស កើតក្នុងនរក ឬ ស្ថានសួគ៌ ដូចគេនាំយកទៅដាក់១	
អំពីចៅអាវាស ជាអ្នកពោលទោស ១	
អំពីចៅអាវាស ជាប់ក្នុង អាវាស និង ត្រកូល១	
អំពីចៅអាវាស មានសេចក្តីកំណាញ់ ជាគំរប់ បួន១	
អំពីចៅអាវាស មានកំណាញ់ ៥ យ៉ាង១ ។	
ទុច្ចរិតវគ្គ	២៧៤

ឧទ្ទាននៃទុច្ចរិតវគ្គនោះគឺ	២៧៤ ដល់ ២៨២
និយាយអំពីទោស និង អានិសង្សនៃ ទុច្ចរិត និង សុចរិត១	
អំពីកាយទុច្ចរិត និង កាយសុចរិត១	
អំពីវចីទុច្ចរិត និង វចីសុចរិត១	
អំពីមនោទុច្ចរិត និង មនោសុចរិត១	
អំពីទុច្ចរិតនិងសុចរិត ៤ លើកដទៃទៀត ជា ២ ដង	
អំពីព្រៃស្មសាន១	
អំពីសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះបុគ្គល១ ។	
ចប់បណ្ណាសកទី៥	
ពួកសូត្រមិនសង្គ្រោះ ក្នុងវគ្គ	២៨៣ ដល់ ២៩៦